

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **B.W.**

oskarżonego o przestępstwa skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 lipca 2019 r.
w przedmiocie wniosku Sądu Rejonowego w C. zawartego w postanowieniu
z dnia 17 czerwca 2019 r., sygn. akt II K [...],
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2019 r., sygn. akt II K [...], Sąd Rejonowy w C. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy B.W. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, to jest Sądowi Rejonowemu w B., w którego okręgu poskarżony mieszka. Wniosek umotywowano stanem zdrowia B.W.. Z opinii dotyczącej stanu jego zdrowia z dnia 4 czerwca 2019 r. sporządzonej przez biegłą sądową dr med. J.P. wynika, że stan zdrowia B.W. nie stanowi przeciwwskazania do brania udziału w rozprawie. Podstawowym schorzeniem rozpoznanym u B.W. jest hemofilia, której skutkiem są wylewy dostawowe i domięśniowe. Powodują one ból i ograniczenie ruchomości stawu. Do wylewów dochodzi z różną częstotliwością – 5 - 8 razy w miesiącu, ale zdarza się również, że wylewy są 2 razy w miesiącu. Dochodzi do nich wskutek urazu, ale również samoistnie. Podróż sprzyja jednak możliwości doznania urazu przez oskarżonego,

pojawienia się dolegliwości bólowych z tym związanych, a nawet zniesienia ruchomości danego stawu.

Jak podała w opinii biegła w badaniu B.W. stwierdzono również wirusowe zapalenie wątroby typu C, zaburzenia depresyjne, dolegliwości bólowe kręgosłupa, refluks żołądkowo-przełykowy.

Sąd Rejonowy w C. dodał, że opinia ta odpowiada wnioskowi z wcześniejszej opinii z dnia 9 września 2018 r., co stanowi podstawę do stwierdzenia, że stan zdrowia oskarżonego nie uległ poprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w C. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Niejednokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim właśnie przekazaniem przemawiają.

Jak zauważył we wniosku Sąd Rejonowy w C., Sąd Najwyższy przyjmuje w swoim orzecznictwie, że stan zdrowia oskarżonego także może stanowić podstawę do przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu do rozpoznania na podstawie art. 37 k.p.k. W postanowieniu z dnia 18 marca 2005 r., sygn. akt III Ko 2/05, Sąd Najwyższy stwierdził, że: „Przepis art. 37 k.p.k. nie wyklucza przekazania sprawy sądowi równorzędnemu w sytuacji, gdy stan zdrowia oskarżonego jest taki, że nie wyklucza stawiania się przezeń w sądzie co do zasady, ale jednocześnie uniemożliwia stawianie się w sądzie znacznie odległym od miejsca zamieszkania oskarżonego.” Taka sytuacja zachodzi w badanej sprawie.

Okoliczności przedstawione we wniosku Sądu Rejonowego w C., znajdujące poparcie w zgromadzonych w sprawach opiniach sądowo-lekarskich (z 9 września 2018 r., k. 1491 - 1492, i z 4 czerwca 2019 r., k. 1712 - 1713), prowadzą do wniosku, że sprawne przeprowadzenie postępowania i zakończenie go bez zbędnej zwłoki możliwe będzie, jeśli sprawa oskarżonego B.W. prowadzona będzie przed Sądem Rejonowym w B. B. jest bowiem miejscem zamieszkania oskarżonego, a

jego podróż do C. niesie ze sobą ryzyko doznania przez niego urazu, a w konsekwencji wylewu, dolegliwości bólowych, a nawet zniesienia ruchomości stawu. Pogorszenie stanu zdrowia może natomiast prowadzić do niemożności dalszego prowadzenia rozprawy i konieczności zawieszenia postępowania albo prowadzenia jej przez dłuższy okres czasu, co z kolei stwarza ryzyko przewlekłości postępowania.

Kierując się tymi względami postanowiono jak wyżej.